

Verzoek van het Tribunale di Ascoli Piceno (Italië) van 30 maart 2001 om een prejudiciële beslissing in de strafprocedure tegen Piergiorgio Gambelli e.a.

(Zaak C-243/01)

(2001/C 245/14)

Het Tribunale di Ascoli Piceno (Italië) heeft bij beschikking van 30 maart 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 22 juni 2001, in de strafprocedure tegen Piergiorgio Gambelli e.a., het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Zijn nationale voorschriften zoals in de artikelen 4, lid 1, e.v., 4 bis en 4 ter van de Italiaanse wet nr. 401 van 13 december 1989 (zoals laatstelijk gewijzigd bij artikel 37, lid 5, van wet nr. 388 van 23 december 2000), op grond waarvan het eenieder die niet in het bezit is van de door het nationale recht vereiste concessies of vergunningen, — onder strafbedreiging — verboden is om waar dan ook activiteiten te verrichten op het gebied van het verzamelen, het aannemen, het aanmelden en doorgeven van voorgestelde weddenschappen op, met name, de uitslag van sportevenementen, verenigbaar met de artikelen 43 e.v. en 49 e.v. EG-Verdrag, betreffende de vrije vestiging en het vrij verrichten van grensoverschrijdende diensten, en wat zijn de gevolgen daarvan voor de nationale rechtsorde?

Beroep, op 25 juni 2001 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak C-246/01)

(2001/C 245/15)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 25 juni 2001 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk der Nederlanden door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Huttunen en H.M.H. Speyart, als gemachtigden.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage te verstaan dat:

1. Het Koninkrijk der Nederlanden door de artikelen 37g en 37j van de Luchtvaartwet en artikel 1 van de Regeling van de Minister van Justitie van 9 mei 1995, houdende vrijstelling van vluchten waarbij de passagiers zijn onderworpen aan controle op gevaarlijke voorwerpen, vast te stellen en te handhaven, de krachtens artikel 3, lid 1, van

Verordening (EEG) nr. 2408/92 van de Raad van 23 juli 1992 betreffende de toegang van communautaire luchtvaartmaatschappijen tot intracommunautaire luchtroutes op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen.

2. Het Koninkrijk der Nederlanden wordt verwezen in de kosten van dit geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Met de vaststelling van Verordening 2408/92 heeft de Raad, overeenkomstig artikel 80, lid 2, EG, de gedetailleerde regels gedefinieerd voor de toepassing van het in artikel 49 EG vervatte beginsel van het vrij verrichten van diensten op het gebied van het luchtvervoer. Wanneer de bepalingen van Verordening nr. 2408/92 uitgelegd moeten worden, dient derhalve teruggegrepen te worden naar dit beginsel dat verder gaat dan alleen het verbod van discriminatie van de in een andere lidstaat gevestigde dienstverrichter op grond van diens nationaliteit, maar tevens de opheffing van iedere beperking behelst — ook indien deze zonder onderscheid voor binnenlandse dienstverrichters en voor dienstverrichters uit andere lidstaten geldt — die de werkzaamheden van de dienstverrichter die in een andere lidstaat is gevestigd en aldaar rechtmatig gelijksoortige diensten verricht, verbiedt, belemmert of minder aantrekkelijk maakt. Krachtens artikel 1 van de Nederlandse Regeling van 9 mei 1995 zijn van de verplichte controles „zijn vrijgesteld de vluchten die een binnenlandse bestemming hebben. Uitgezonderd hiervoor zijn die vluchten, waarvan de passagiers zich kunnen vermengen met de passagiers van vluchten met een internationale bestemming”. Hierdoor gaat een grensoverschrijdend intracommunautaire vlucht voor de vervoerder met hogere kosten gepaard dan een vergelijkbare binnenlandse vlucht. Ook maakt die regeling het mogelijk dat voor een binnenlandse vlucht wel de beveiligingscontrole wordt uitgevoerd (omdat de passagiers van die vlucht zich kunnen vermengen met passagiers van internationale vluchten), terwijl daar geen heffing tegenover staat.

Verzoek van het Bundesvergabamt Wien van 25 juni 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Architect Dipl.-Ing. Werner Hackermüller en 1. BIG Bundesimmobiliengesellschaft mbH en 2. WED Wiener Entwicklungsgesellschaft mbH

(Zaak C-249/01)

(2001/C 245/16)

Het Bundesvergabamt Wien heeft bij beschikking van 25 juni 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 28 juni 2001, in het geding tussen Architect Dipl.-Ing. Werner Hackermüller en 1. BIG Bundesimmobiliengesellschaft mbH en 2. WED Wiener Entwicklungsgesellschaft mbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen: